

بیانیه رضا پهلوی
در مورد
قطعنامه ۱۷۳۷ شورای امنیت سازمان ملل

دوشنبه ۴ دیماه ۱۳۸۵

هم میهنان عزیزم،

سرانجام، شورای امنیت سازمان ملل متحد در شامگاه روز شنبه ۲۳ دسامبر ۲۰۰۶، به اتفاق آراء نخستین قطعنامه «تنبیهی» خود را علیه حکومت اسلامی تصویب کرد. قطعنامه ۱۷۳۷ تأکید می کند که ایران باید همه فعالیت های غنی سازی اورانیوم و پروژه های مربوط به آب سنگین را متوقف سازد، و از همه کشورهای جهان خواسته است از هر نوع همکاری مستقیم و غیر مستقیم با حکومت اسلامی در این زمینه ها خودداری ورزند. سرمایه ها و دارائی های بسیاری از سازمان ها و موسسات در ایران و مسئولان برخی از آنها که در این زمینه فعالیت دارند مسدود خواهد شد و مسافرت بسیاری از مسئولان، از جمله فرمانده سپاه پاسداران به خارج ممنوع شده است. همچنین، تصویب قطعنامه ۱۷۳۷، به وضوح نمایانگر سه واقعیت بسیار تلخ دیگر برای نظام دین سالار در ایران نیز می باشد:

۱. تصویب قطعنامه ۱۷۳۷ به اتفاق آراء در شورای امنیت سازمان ملل متحد، نشانه شکست و ورشکستگی کامل جمهوری اسلامی در عرصه دیپلماسی بین المللی می باشد.

۲. تصویب قطعنامه با پشتیبانی کشورهای چوون روسیه، چین و قطر در شورای امنیت به وضوح نمایانگر این حقیقت است که هیچیک از کشورهای عضو شورای امنیت، ادعای ایران مبنی بر اینکه هدفی جز تعقیب استفاده صلحجویانه از انرژی اتمی ندارد را نمی پذیرند، و از این طریق خواستار جلوگیری از هر اقدام ماجراجویانه ایران در زمینه دستیابی به سلاح های هسته ای و موشک های دوربرد بالیستیک می باشند.

۳. گرچه تصویب این قطعنامه «تنبیهی»، اولین بار است که جمهوری اسلامی را در چند سال اخیر وادار به پرداخت بهائی برای عدم تمکینش به اراده بین المللی در ارتباط با پرونده اتمی ایران می سازد، ولی تردیدی نیست که این هزینه در صورت عدم همکاری جمهوری اسلامی با مقامات آژانس بین المللی انرژی اتمی و اعضای دائمی شورای امنیت، در ماه های آینده می تواند بطور هولناکی افزایش یابد.

در همین قطعنامه به حکومت اسلامی هشدار داده شده است که هرگاه فعالیت های غنی سازی اورانیوم را در یک ضرب الاجل ۶۰ روزه متوقف نکند، با تحریم های بیشتری در زمینه های اقتصادی، روابط دیپلماتیک، حمل و نقل و ارتباطات روبرو خواهد شد.

سیاست خارجی ادامه سیاست داخلی است، آنان که با استبداد و فاشیسم مذهبی و سیاست های نابکارانه و مافیایی خود در هر زمینه ای از اداره جامعه ایرانی وامانده اند، چاره بقا و ادامه حکومت جابرانه و قرون وسطایی خود را در دستیابی به بمب اتمی دیده اند.

از این رو با شعارهای ملی گرایی دست یافتن به این سلاح خطرناک را حق مسلم مردم ایران وانمود میکنند، تا مبارزات حق طلبانه، عدالت جویانه و آزادیخواهانه آنها را با این مستمسک از مسیر درست منحرف و دچار ثکث سازند، و از سوی دیگر جامعه جهانی را با سیاست ارباب و ترور بسکوت در برابر حق کشی های رژیم ضد ملی خود وادارکنند.

هم میهنان عزیزم،

بدین سان، باید برهمگان روشن باشد که رژیم فاشیسم مذهبی کنونی احساسات ملی ایرانیان را برای ادامه حیات نکبت بار خود در داخل ببازی گرفته است. ولی تحریک احساسات ملی برای این اهداف کاری است خطرناک و برای مملکت و ملت ایران حاصلی جز ویرانی و بدبختی بیشتر در برنخواهد داشت.

تاریخ مبارزات سیاسی ایران به ما آموخته است که اتخاذ چنین روشی نه تنها راه را بر آنچه که جامعه با مشکلات زیاد در جهت دستیابی به آزادی و دموکراسی آغاز کرده است، بسته است، بلکه این مردم هستند که سالیان دراز هزینه پرداز چنین سیاست های غلط و ماجراجویانه ای خواهند بود.

نهایتاً، مردم ایران باید هشیار باشند و بدانند که این نخستین گام تنبیهی جامعه بین المللی به همین جا محدود نخواهد شد و روش کنونی حکومت اسلامی بحران های سخت تری را رویاروی مردم ایران قرار خواهد داد و زندگی روزمره آنان را با دشواری هایی از قبیل آنچه که مردم عراق و کره شمالی در سنوات اخیر با آن روبرو بوده اند درگیر خواهد ساخت.

لذا بر فرد فرد ماست که متحدانه و با هشیاری تمام عامل اصلی این بحران ضد ملی را به چالش کشیده و تحریم جامعه جهانی را با حذف کامل جمهوری اسلامی از درون همراه سازیم.

خداوند نگهدار ایران باد
رضا پهلوی